

Sygn. akt: I C 298/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO w SR w Augustowie Bogumiła Malinowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Karolina Szematowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R. (1)

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę i ustalenie

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki K. R. (1) tytułem zadośćuczynienia kwotę 6.000zł (sześć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 04.03.2016r. i do dnia zapłaty.

II. Oddała powództwo o ustalenie odpowiedzialności pozwanego wobec powódki na przyszłość.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki K. R. (1) kwotę 2.751zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.451zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. alt I C 298/16

UZASADNIENIE

Powódka K. R. (1) wystąpiła do Sądu Rejonowego w Augustowie przeciwko pozwanemu (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2016 r. do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległa powódka w dniu 18 stycznia 2016 r. i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki podniósł, iż w dniu 18 stycznia 2016 r. w A., na skrzyżowaniu ulic (...), doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego poszkodowana została powódka, doznając obrażeń ciała i urazu psychicznego. Następnego dnia po przedmiotowym zdarzeniu, ze względu na silne bóle i zawrotu głowy, bóle kręgosłupa szyjnego, nudności oraz uczucie ogólnego osłabienia, powódka udała się do SP ZOZ w A., na Szpitalny Oddział Ratunkowy, skąd została skierowana na oddział. Powódka była hospitalizowana w dniach od 19 stycznia 2016 r. do dnia 21 stycznia 2016 r. Na miejscu u powódki zastosowano leczenie w postaci: udzielenia porady lekarskiej, badania fizykalnego, badania USG brzucha, badania TK głowy oraz badania TK kręgosłupa szyjnego. Powódkę wypisano z zaleceniami zachowania spoczynkowego trybu życia, szczególnie przez okres pierwszych dwóch tygodni kiedy przebywała na zwolnieniu lekarskim, zażywania leków przeciwbólowych oraz leków

uspokajających, a także zalecono kontynuowanie leczenia w poradni neurologicznej. Bezpośrednio po wypadku powódka zmuszona była i korzystała z pomocy osób trzecich przy wykonywaniu podstawowych czynności życia codziennego. Odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia przejął pozwany, który przyznał powódce kwotę 1.026,97 zł w tym kwotę 1.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 26,97 zł z tytułu poniesionych kosztów leczenia. W ocenie powódki, kwota przyznana przez pozwanego tytułem zadośćuczynienia, jest jednak niewspółmiernie niską w odniesieniu do rozmiarów doznanej przez powódkę krzywdy, będącej następstwem zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 r., stąd przedmiotowe żądanie pozwu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew nie zgodził się z roszczeniem powódki, wnosząc o jego oddalenie w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, z wyodrębnieniem kosztów zastępstwa procesowego. Nie kwestionując swojej odpowiedzialności co do zasady, przyznania i wypłacenia powódce tytułem zadośćuczynienia kwoty 1.000 zł, na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, argumentował, że żądana przez powódkę ponad kwotę 1.000 zł – kwota 6.000 zł z tytułu zadośćuczynienia jest wygórowana. Pozwany bowiem przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia należnego i wypłaconego powódce w kwocie 1.000 zł, wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, a to w szczególności fakt, iż wykonane badania nie wykazały zmian pourazowych, że u powódki stwierdzono cechy dyskopatii C4-C5, C5-C6, a według opinii kompleksowej lekarza orzecznika z dnia 28 lutego 2016 r. powódka nie doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w związku ze zgłaszanym urazem głowy i kręgosłupa, nie wymagała rehabilitacji ani opieki osób trzecich. Uwzględniając również stanowisko Sądu Najwyższego z wyroku z dnia 28.09.2001r. (III CKN 427/00), że pojęcie „sumy odpowiedniej” użyte w art. 445 § 1 kc w istocie ma charakter niekreślony, nie mniej jednak judykatura wskazuje na kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, a tu przede wszystkim jego charakterem kompensacyjnym i tym, że jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, ale jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, która też nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być odpowiednia w tym znaczeniu, że utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Wskazywał przy tym na uzupełniający charakter tych zasad w stosunku do kwestii zasadniczej jaką jest rozmiar szkody niemajątkowej. Podkreślał, że z racji tego, że pozwany wszystkie te okoliczności wziął pod uwagę, przyznane i wypłacone powódce zadośćuczynienie w kwocie 1.000 zł stanowi „odpowiednią sumę” w rozumieniu przepisu art. 445 § 1 kc i stąd przedmiotowe powództwo winno ulec oddaleniu w całości (k. 34-38 akt).

Sąd Rejonowy w Augustowie ustalił i zważył, co następuje:

Niesporne jest w sprawie i znajduje, w aktach sprawy II W 109/16 i wyroku z dnia 6 kwietnia 2016 r. (k. 27 akt), ta niesporna okoliczność potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w aktach tej sprawy, że pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 r. Niesporna też jest okoliczność, że roszczenie powódki o zadośćuczynienie zgłoszone pozwanemu przed wytoczeniem niniejszego powództwa, pozwany zrekompensował powódce i uznając co do zasady, wypłacił kwotę 1.000 zł. Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do wysokości kwotowej należnego powódce jako „odpowiedniego zadośćuczynienia”, a każda ze stron, w tym przedmiocie, obstawała do końca procesu przy swoim stanowisku. Strona powodowa konsekwentnie twierdziła, że jest to kwota 7.000 zł (1.000 zł wypłacone przez pozwanego wspólnie z żadaną kwotą niniejszym pozwem 6.000 zł). Tymczasem pozwany twierdził, że wypłacona już powódce kwota 1.000 zł stanowi sumę odpowiednią w świetle art. 445 § 1 kc, adekwatną wysokość w stosunku do krzywdy doznanej przez powódkę w zdarzeniu z dnia 18 stycznia 2016 r. i rozmiaru jej szkody niemajątkowej. Podkreślić należy, że powódka podtrzymywała konsekwentnie, wbrew niejednołitym twierdzeniom pozwanego od początku – okoliczności dojścia przez powódkę do podawanych przez nią obrażeń ciała w zdarzeniu z dnia 18 stycznia 2016 r.

Oceniając te rozbieżne stanowiska stron, w rezultacie prowadzące do rozbieżności, co do wysokości zadośćuczynienia należnego powódce, Sąd Rejonowy w Augustowie miał na uwadze przede wszystkim to, iż wyłącznie twierdzenia powódki zasługują na wiarę i to w całości, a w rezultacie uzasadnione są i co do wysokości zadośćuczynienia jej należnego, a wszystko to też w świetle przepisów kodeksu cywilnego. Zgodnie bowiem z treścią art. 454 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w art. 444 kc Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. To, że w dniu wypadku, tj. 18 stycznia 2016 r., 23 letnia powódka, osoba w pełnej aktywności fizycznej i psychicznej, prowadząca aktywny tryb życia, bez żadnych dolegliwości do dnia wypadku komunikacyjnego, bez żadnego przyczynienia się do niego, doznała w nim obrażeń ciała w postaci: obrażeń kręgosłupa szyjnego, ogólnych potłuczeń ciała, w tym głowy skutkujących jej bólami, zawrotami i nudnościami, nie może prowadzić do innych ustaleń przez Sąd jak takich, że powódka jest wiarygodna w całości, a w konsekwencji i w pełni co do wysokości należnego jej zadośćuczynienia. Nie może bowiem budzić żadnych wątpliwości poczynienie tylko takich ustaleń, w świetle zebranego

materiału dowodowego, a to jednolitych z jej twierdzeniami – zeznaniami świadków G. R. (k. 118 akt) oraz J. A. (k. 118 odwr.) i korespondującymi z nimi opiniami biegłych: mgr inż. R. S. z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego (k. 131-138 akt), który stwierdził, że podawane przez powódkę obrażenia ciała miały możliwość powstania w okolicznościach przez nią wskazanych z podkreśleniem, iż występowało tu oddziaływanie o charakterze otarciowym pojazdów i wreszcie korespondująca z tym dowodem opinia biegłego sądowego lekarza medycyny specjalistycznej chirurgii urazowej i ortopedii S. D. (k. 169 akt), która potwierdza te wymienione przez powódkę obrażenia ciała jako następstwa zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 r., choć z ustaleniem, że obrażenia kręgosłupa szyjnego po krótkotrwałym zachowawczym leczeniu zostały wygojone bez pozostawienia odległych następstw i z tego względu brak było podstaw do przyznania jakiegokolwiek procentowego uszczerbku na zdrowiu.

Sąd Rejonowy ocenił opinie biegłych jako fachowe, rzeczowe, nie budzące wątpliwości w świetle zasad doświadczenia życiowego. Uznał je także jako wyczerpujące, logiczne i pełne, jako pełnowartościowy dowód do czynienia ustaleń w przedmiotowej sprawie właśnie w oparciu o nie i ustaleń co do oceny stanowisk, co właśnie wykluczyło jakiegokolwiek, podnoszone przez stronę pozwaną okoliczności, wyrażnie jedynie na poprawę swojej sytuacji procesowej. Tym bardziej, jeśli się uwzględni, że co do przebiegu zdarzenia pozwany od początku procesu był niekonsekwentny w twierdzeniach. Już w postępowaniu likwidacyjnym przyznał i wypłacił zadośćuczynienie jedynie w kwocie 1.000 zł, następnie przed Sądem kwestionował w ogóle możliwość dojścia przez powódkę do obrażeń ciała przez nią podawanych i w okolicznościach przez nie przedstawianych - przebiegu zdarzenia w dniu 18 stycznia 2016 r. zgłaszając wątpliwość w zakresie, uwzględnienie miejsca zdarzenia, prędkości pojazdu w momencie zdarzenia, miejsca zajmowanego w pojeździe, użycia pasów bezpieczeństwa, aktywacji poduszek powietrznych (k. 35 akt), co jednoznacznie wykluczone zostało przez opinie biegłych. W tej sytuacji, w przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę przy takiej ocenie materiału dowodowego, pełny wymiar doznanej przez powódkę szkody, opisywanej przez nią, posiłkując się jako pełnowartościowym dowodem do jej oceny opiniami obu biegłych. Z opinii biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii lekarza (...). D. jednoznacznie wynikają u powódki, na skutek zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 r. obrażenia przez nią podawane, choć bez konsekwencji procentowanego ustalenia uszczerbku na zdrowiu. Zresztą podkreślić należy, że tych opinii biegłych i same strony nie zakwestionowały żadnym zarzutem. Zatem wszystko to mając na uwadze, Sąd doszedł do wniosku, że kwotą adekwatną, rekompensującą w całości doznane przez powódkę krzywdy będzie zasądzenie kwoty, jak chciała tego powódka, 6.000 zł i ta kwota ponad już wypłaconą kwotę 1.000 zł będzie dopiero sumą odpowiednią tytułem zadośćuczynienia dla powódki. Utrzymywane bowiem stanowisko pozwanego, w świetle omówionych powyżej dowodów, Sąd ocenił jako zmierzające za wszelką cenę do poprawy swojej sytuacji procesowej i dążenie pozwanego do wypłacenia powódce do jak najniższej wysokości zadośćuczynienia.

Stąd orzeczono, jak w pkt I wyroku, przy czym z należnymi ustawowymi odsetkami za opóźnienie, tak jak to chciała zasadnie strona powodowa, nie uwzględniając jedynie żądania odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, jakiemu uległa powódka w dniu 18 stycznia 2016 r., bo z takim roszczeniem będzie ona mogła wystąpić przy zmianie okoliczności w przyszłości (punkt II wyroku). O kosztach orzeczono w oparciu o podstawę z art. 100 zd. 2 kpc, według zasady słuszności i obciążeniu nimi w całości pozwanego. Bo całokształt okoliczności tej sprawy świadczy o tym, że mamy tu wypadek szczególnie uzasadniony do tego, aby mimo rozstrzygnięcia w pkt II nie obciążać w ogóle powódki kosztami, gdyż byłoby to niesprawiedliwe z punktu widzenia zasad współżycia społecznego i sprawiedliwości społecznej, a określenie należnej kwoty należało do oceny Sądu.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku z dnia 14 marca 2017 r.

Sygn. akt I.Ca 161/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Cezary Olszewski

Sędziowie: SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz (spr.)

SSO Antoni Czeszkiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa K. R. (1)

przeciwko (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 14 marca 2017r., sygn. akt I C 298/16

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) w pkt. I kwotę 6.000 zł (sześć tysięcy złotych) zastępuje kwotą 3.000 zł (trzy tysiące złotych) i oddala powództwo w pozostałej części;

b) w pkt. III zasądza od powódki K. R. (1) na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą W. kwotę 614,65 zł (sześćset czternaście złotych sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. Oddala apelację w pozostałym zakresie;

3. Zasądza od powódki K. R. (1) na rzecz pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów procesu przed Sądem II – giej instancji, w tym kwotę 450 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Antoni Czeszkiewicz SSO Cezary Olszewski SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz

***** poczatektekstu

[Przewodniczący 00:00:02.884] Uzasadnienie. Powódka K. R. (1) wystąpiła do Sądu Rejonowego w Augustowie przeciwko pozwanemu (...) S. A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 6000 złotych, tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będące następstwem zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 roku, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 marca 2016 roku do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległa powódka w dniu 18 stycznia 2016 roku i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki podniósł, że w dniu 18 stycznia 2016 roku, w A. na skrzyżowaniu ulic (...) doszło do wypadku komunikacyjnego w wyniku, którego poszkodowana została powódka, doznając obrażeń ciała i urazu psychicznego. Następnego dnia, po przedmiotowym zdarzeniu, ze względu na silne bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa szyjnego, nudności oraz uczucia ogólnego osłabienia, powódka została przyjęta do szpitala w A., gdzie przebywała w dniach od 19 stycznia 2016 do dnia 21 stycznia 2016 roku. W szpitalu zastosowano leczenie w postaci udzielania porady lekarskiej, badania fizykalnego, badania USG brzucha, badania tomografii głowy, badania tomografii kręgosłupa szyjnego. Powódkę wypisano z zaleceniami zachowania spoczynkowego trybu życia. Odpowiedzialność za skutki tego zdarzenia przyjął pozwany, który przyznał powódce kwotę 1026 złotych 97 groszy, w tym kwotę 1000 złotych, tytułem zadośćuczynienia. W ocenie powódki, kwota przyznana przez pozwanego, tytułem zadośćuczynienia jest niewspółmiernie niska w odniesieniu do rozmiaru doznanych przez nią krzywdy, będącej następstwem przedmiotowego zdarzenia. Pozwany w odpowiedzi na pozew, nie zgodził się z roszczeniami powódki i wniósł o oddalenie w całości i zasądzenia od powódki na jego rzecz kosztów procesu [ns 00:02:41.750], według norm przepisanych. Nie

kwestionując swojej odpowiedzialności, co do zasady przyznania i wypłacenia powódce, tytułem zadośćuczynienia kwoty 1000 złotych, na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, pozwany podniósł, że żądana przez powódkę kwota ponad kwotę 1000 złotych z tytułu zadośćuczynienia, tylko dla 6000 złotych jest wygórowana. Pozwany bowiem przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia, należnego i wypłaconego powódce w kwocie 1000 złotych, wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, a w szczególności, że wykonane badania, nie wykazały zmian pourazowych u powódki. Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 14 marca 2017 roku zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki K. R. (2) [? 00:03:50.426], tytułem zadośćuczynienia kwotę 6000 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 marca do dnia zapłaty, oddalił powództwo ustalenia odpowiedzialności pozwanego wobec powódki na przyszłość, zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powódki K. R. (2) [? 00:04:10.334] kwotę 2751 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2451 złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Sąd Rejonowy ustalił, że spór w przedmiotowej sprawie, sprowadzał się do wysokości kwotowej należnego powódce, jako odpowiedniego zadośćuczynienia, a każda ze stron, w tym przedmiocie obstawała do końca procesu przy swoim stanowisku. Strona powodowa twierdziła, że to jest to kwota 7000 złotych, czyli 1000 złotych płacone przez pozwanego, plus żądana kwota niniejszym pozwem 6000. Natomiast pozwany twierdził, że wypłacona powódce kwota 1000 złotych, stanowi sumę odpowiednią w świetle artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego, adekwatną wysokość w stosunku do krzywdy doznanej przez powódkę, w wyniku przedmiotowego zdarzenia. Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu wypadku 18 stycznia 2016 roku, 23 letnia powódka, osoba w pełni aktywności fizycznej i psychicznej, prowadząca aktywny tryb życia, bez żadnych dolegliwości do dnia wypadku komunikacyjnego, bez żadnego przyczynienia się do niego, doznała wielu obrażeń ciała, w postaci obrażeń kręgosłupa szyjnego, ogólnych potłuczeń ciała i głowy skutkującej jej bólami i zawrotami, i nudnościami, i w związku z tym, zdaniem Sądu nie mogła doprowadzić do innych ustaleń, jak tylko to, że pozwany powinien uiścić tytułem zadośćuczynienia kwotę 6000 złotych, zgodnie z żądaniem pozwu. Sąd Rejonowy uznał, że kwota 6000 złotych jest kwotą adekwatną, rekompensującą w całości doznane przez powódkę krzywdy i będzie to suma odpowiednia, łącznie już z wypłaconym zadośćuczynieniem, czyli łącznie 7000 złotych. Była to [ns 00:06:42.794] suma odpowiednia, tytułem zadośćuczynienia dla powódki. Sąd nie uwzględnił jednak żądania powódki, co do odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku. O kosztach, Sąd orzekł w oparciu o artykuł 100 zdanie drugie kodeksu postępowania cywilnego, według zasady słuszności i obciążył nimi w całości pozwanego. Apelację od powyższego orzeczenia złożył pozwany, zaskarżył wyrok w części dotyczącej punktu pierwszego, co do kwoty 3000 złotych i punktu trzeciego oraz zarzucił temu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego, w związku z artykułem 444 paragraf 1 kodeksu cywilnego, polegający na uznaniu, że przyznana w wyroku dodatkowa kwota 6000 złotych tytułem zadośćuczynienia, do łącznej kwoty 7000 złotych, jest odpowiednia i kompensuje w całości doznane przez powódkę krzywdę, w sytuacji, gdy jest ona niewspółmiernie wysoka, zważywszy na wagę indywidualnych okoliczności decydujących o rozmiarze przyznanej przez powódkę krzywdy, w rozumieniu artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego. Zarzucił też naruszenie prawa materialnego, artykułu 476 kodeksu cywilnego, łącznie z przyjęciem, że powódce należą się odsetki ustawowe od kwoty zadośćuczynienia, za okres poprzedzający dzień wyrokowania, to jest z dnia 4 marca 2016 roku, w sytuacji, gdy odsetki powinny być liczone na dzień wydania wyroku, to jest od 14 marca 2017 roku. Zarzucił też sprzeczność istotnych ustaleń Sądu, z treścią zebranego materiału dowodowego, wskutek tego naruszenie przepisu artykułu 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego, przez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszechstronny i uchybiający zasadzie prawidłowego wnioskowania, poprzez uznanie, jako mniejszej wagi wniosku powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D. [? 00:09:11.148], który w opinii z 23 listopada 2016 roku podał, że obrażenia kręgosłupa szyjnego u powódki, po krótko trwałym, zachowawczym leczeniu, zostały wygojone i brak jest podstaw do przyznania powódce, jakiegokolwiek procentowego uszczerbku. Ponadto nieuwzględnienia faktu, że na przyznaną wysokość zadośćuczynienia, miały tu wszystkie okoliczności istniejące na datę wyrokowania, między innymi opinia biegłego sądowego o stanie zdrowia powódki, a więc z datą wymagalności roszczenia o zadośćuczynienie, pominiętej w dzień wydania wyroku. W związku z powyższym wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez zmianę przyznanych w punkcie pierwszym wyroku kwoty 6000 złotych na 3000 złotych i oddalenia powództwa w pozostałej części, wraz ze zmianą dotyczącą kosztów postępowania przed Sądem I instancji, punkt trzeci wyroku. Ponad to o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, według norm przepisanych, z uwzględnieniem wyodrębnionych kosztów zastępstwa procesowego, ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Augustowie do ponownego rozpoznania, wraz z rozstrzygnięciem o kosztach w II instancji. Odpowiedź na tą powyższą apelację złożył pełnomocnik powódki, wnosząc o oddalenie apelacji w całości i zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przyjętych w przepisach. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja strony pozwanej zasługiwała na uwzględnienie w przeważającym zakresie. Jedynie Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji w zakresie żądania zasądzenia odsetek od dnia wydania wyroku przez Sąd Rejonowy, to jest od dnia 14 marca 2017 roku. Rację ma natomiast skarżący,

że zasądzona kwota zadośćuczynienia 6000 złotych, do łącznej kwoty 7000 złotych jest niewspółmiernie wysoka, w stosunku do rozmiaru bólu i krzywdy, jakiej doznała powódka w wyniku zdarzenia z dnia 18 stycznia 2016 roku. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, wynika, iż na skutek zdarzenia z 18 stycznia 2016 roku, powódka K. R. (1), nie doznała trwałych obrażeń skutkujących uszczerbkiem na zdrowiu. Biegły powołany przez Sąd Rejonowy w Augustowie z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii S. D. [? 00:11:42.479], rozpoznał u strony powodowej przebyte wygojenie wykręcenie kręgosłupa szyjnego. Wymienione w rozpoznaniu obrażenia kręgosłupa szyjnego, po krótko trwałym leczeniu zostały wygojone, nie pozostawiając odległych następstw. Zatem brak jest podstaw do przyznania jakiegokolwiek procentowego uszczerbku. Natomiast, jak wynika z opinii biegłego sądowego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego R. S. [? 00:12:14.647], zdarzenie z 18 stycznia 2016 roku, nie było klasycznym zdarzeniem, lecz występowało tu oddziaływanie o charakterze siat... tarczowym [? 00:12:24.724]. Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji niewłaściwie dokonał oszacowania należnej powodce kwoty zadośćuczynienia, poprzez jej wygórowanie, co doprowadziło do wzbogacenia powódki tą drogą. Zatem zasądzona kwota 3000 złotych, tytułem zadośćuczynienia plus wypłacona przez pozwanego kwota 1000 złotych, podczas likwidacji szkody, łącznie 4000 złotych jest odpowiednią sumą w rozumieniu artykułu 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego. Pojęcie "suma odpowiednia" użyte w artykule 445 paragraf 1 kodeksu cywilnego, w istocie ma charakter niedookreślony, nie mniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jej wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakość ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być odpowiednia w tym znaczeniu, że powinna być przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadającym aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Zadośćuczynienie żądane przez powódkę było nieadekwatne do stopnia doznanych przez nią obrażeń i cierpień. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym i zamiast kwoty 6000 złotych, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3000 złotych i oddalił powództwo w pozostałej części. Powyższe pociągnęło za sobą również konieczność rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów procesu przed Sądem I instancji, o czym orzeczono na podstawie artykułu 100 kodeksu postępowania cywilnego, z uwagi na częściowe uwzględnienie powództwa, to jest w 50 procentach kosztów postępowania w sprawie, co zostało stosunkowo rozdzielone, to jest po połowie. Opłata od pozwu 300 złotych, którą uiściła powódka, koszty dwóch opinii wynosiły 1529 złotych i 30 groszy, przy czym zaliczki na obie opinie uiścił pozwany, łączne koszty sądowe w sprawie wyniosły 1829 złotych i 30 groszy, przy czym dzieląc je po połowie, każda ze stron powinna ponieść koszty w kwocie 914 złotych 65 groszy. W związku z tym, że pozwany uiścił kwotę 1529 złotych 30 groszy, tytułem zaliczki na opinie, powódka powinna zwrócić kwotę 614 złotych 65 groszy, to jest 1529 złotych 30 groszy minus 914 [? 00:15:27.054] złotych 65 groszy, równa się 614 złotych 65 groszy. W związku z powyższym, Sąd Okręgowy uwzględnił apelację w tej części i na podstawie artykułu 386 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego, orzekł jak w punkcie jeden podpunkt a i b w sentencji wyroku. Natomiast nie zasługuje na uwzględnienie zarzut apelacyjny, dotyczący naruszenia artykułu 476 kodeksu cywilnego, poprzez przyjęcie, że powodce należą się odsetki ustawowe od kwoty zadośćuczynienia za okres poprzedzający dzień wyrokowania, to jest od dnia 4 marca 2016 roku, w sytuacji, gdy odsetki powinny być liczone na dzień wydania wyroku, to jest od 14 marca 2017 roku. Sąd Rejonowy trafnie przyjął początek odsetek ustawowych od dnia 4 marca 2016 roku, to jest od dnia, w którym została wydana decyzja ustalająca wysokość zadośćuczynienia należnego powodce do dnia zapłaty. Powyższe rozstrzygnięcie, zapadało zgodnie z artykułem 481 paragraf 1 kodeksu cywilnego w związku z artykułem 817 kodeksu cywilnego i artykułem 14 ustęp 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, tekst jednolity z dnia 21 listopada 2016 roku (Dziennik Ustaw z 2016, pozycja 2060). Nietrafnie argumentuje skarżący, że za zasądzenie zadośćuczynienia, z data późniejszą przemawia fakt, iż Sąd określając kwotę zadośćuczynienia dopiero w wyroku. Wyrok potwierdza bowiem, jedynie wysokość zadośćuczynienia, jaka była zasadna już w trakcie, kiedy uprawniony zgłosił się ze swoim roszczeniem do ubezpieczyciela. Sąd Okręgowy podzielając stanowisko I instancji w tym przedmiocie, w oparciu o przepis artykułu 385 kodeksu postępowania cywilnego, orzekł o oddaleniu apelacji w powyższym zakresie. O kosztach postępowania przed Sądem II instancji, postanowiono zgodnie z artykułem 98 kodeksu postępowania cywilnego, ponieważ powódka przegrała sprawę w postępowaniu odwoławczym. Winna zwrócić pozwanemu koszty procesu, to jest koszty powrotu do [? 00:17:58.574] apelacji oraz koszty zastępstwa procesowego. Wysokość, których ustalono na podstawie paragrafu 2 punkt 3 w związku z paragrafem 200 ustęp 1 punkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dziennik Ustaw z 2015, pozycja 1804 ze zmianami).

[K. części 00:18:24.259]